

MĂRTURIE

Frate Don, îți mulțumesc. Asta este într-un fel o surpriză neașteptată. [Cineva spune, "Una plăcută." – Ed.] Ei bine, este o... ["Amin."] Îți mulțumesc, oricui a spus asta. ["Eu am spus."] Îți mulțumesc, foarte mult.

² M-am bucurat de acele cântări. Vai, îmi place să aud asta! Știți, îmi place cântatul bun, și aud mult din acesta când vin aici. De obicei nu sunt... Când vin jos, având servicii de vindecare sau ceva, eu trebuie cumva să stau singur, de unul singur, și atunci băieții iau aceste benzi. Și atunci când ajung acasă, sau am ceva lucru de făcut la birou, atunci mă așez și ascult la acele benzi, iar și iar. Și aud tot ce s-a spus.

³ Și sunt bucuros să îl văd pe Fratele Gerholtzer aici în această dimineață, un prieten vechi al Evangheliei; de mulți ani în urmă a fost afară în aceeași lucrare, rugându-se pentru bolnavi, poate cu ani înainte ca eu să fi știut vreodată despre rugăciunea pentru bolnavi. Și astfel, și alți bărbați aici, prieteni personali. Văd aici o mulțime mare seara trecută de la tabernacolul din Jeffersonville. Și astfel noi suntem foarte bucușori.

⁴ Și l-am întâlnit pe Fratele Young Brown. Am spus, "Fratele Jack a spus că numele lui este 'Young,' și i se potrivește." Când mi-a spus că el are șazececi și ceva de ani, mi-a fost greu să cred. El nu s-a schimbat nici un pic de la prima dată aici în Shreveport. Așa este, chiar arată la fel.

⁵ Ei bine, Dumnezeu este bun cu noi. Și mie-mie îmi plac acelea, modul cum acele cântări de azi dimineață, cu-cu acea profunzime; ceva care este real, ceva care-care-care înseamnă ceva. Le poți bea cu plăcere. Eu-eu cu greu m-am putut abține să nu plâng tare, când i-am auzit cântând acea cântare, despre ceva referitor la al 23-lea Psalm de acolo. Și apoi-apoi am venit acolo, și această cântare minunată care tocmai au cântat-o, trioul de acolo. Doar să te gândești la...

⁶ Este ceva în aceasta, că tu simți în interiorul tău, emoțiile tale pulsează, știe că Împărăția lui Dumnezeu este aproape la îndemână. Toate aceste lucruri despre care noi am vorbit și neam întreat, se pregătesc acum să aibă loc. Unii dintre noi sar putea să adormim înainte să vină acel timp, dar aceea nu va împiedica învierea noastră, pentru că, ne dă-privilegiul de a veni înainte ca aceia să fie schimbați.

⁷ "Trâmbița lui Dumnezeu va suna; cei morți în Cristos vor învia întâi; apoi noi care suntem vii și rămânem." Ați observat ordinea învierii? "Vom fi luați sus împreună cu ei." Noi ne vom întâlnii unii cu ceilalți înainte să îl întâlnim pe El. "Vom fi luați sus împreună să-i întâlnim pe ei... cu ei, să-l întâmpinăm pe Domnul în văzduh."

⁸ Vedeți, El este Dumnezeu, și atunci când El vrea să fie venerat, asta-i ce este chiar natura Lui, este să fie venerat, pentru că El este Dumnezeu. Și El știe că dacă noi am fi acolo, v-ați uita cu colțul ochiului, să vedeți dacă celălalt este acolo, dar, și atunci nu ar fi felul complet de închinare liberă. Când noi stăm acolo, și-și știm că ne-am întâlnit unii cu alții întâi, și ne-am salutat unii pe alții, și apoi să stăm lângă El Cel care a determinat totul, și să cântăm cântările de răscumpărare! Așa cum Fratele Jack a făcut de multe ori afirmația, "Când Îngerii vor înconjura pământul, cu capetele aplecate, fără să știe despre ce vorbim noi." Vedeți, pentru că ei nu au fost niciodată răscumpărați. Dar noi a trebuit să fim răscumpărați, și cum Îl vom încorona noi Împărat al împăraților și Domn al domnilor.

⁹ Eu nu știu ce să spun. Nu m-am gândit despre a spune ceva; doar am venit aici sus. Presupun că este timpul de mărturie, doar să dau o mărturie. Și astfel, în seara aceasta, cu voia Domnului, mă gândesc... M-am uitat la micul program, și eu... pentruservicii, și mă gândesc că eu trebuie să-mi aduc mesajul deseară, de Paște sau, scuzați-mă, mesajul de ziua Recunoștinței deseară. Și atunci vrem să luăm atunci, poate restul săptămânii, dacă este voia Domnului, în rugăciunea pentru bolnavi. Vrem ca voi să vă adunați, după acest mic jubileu de ziua Recunoștinței, care este un memorial a unei adunări mari care a fost ținută aici odată la Shreveport, cu câțiva... vreo trei ani în urmă, când ați avut această descoperire de a veni înăuntru. Și Domnul a binecuvântat atât de mareș aici în acea adunare! Și eu-eu sunt încrezător că Domnul va continua, și să poată fi suflete mântuite aici până când ultimul nume este în Cartea din marea stație de înregistrare a lui Dumnezeu în Înălțime, cei care l-au acceptat pe Cristos ca Mântuitor, au fost umpluți cu Duhul Său.

¹⁰ Acum doar să ne aplecăm capetele un moment. Mă gândesc la o Scriptură aici.

¹¹ Doamne Isuse, noi suntem cei mai recunoscători oameni în această dimineață, dar totuși noi doar suntem limitați în exprimare. Dacă inimile noastre ar putea ceda la ce noi-la ce vrem noi, nu știm cum ne-am comporta. Și acolo, nu-i de mirare, că Tu ai spus, "Nu va fi loc suficient să cuprindă binecuvântarea pe care Dumnezeu o va turna peste noi." Și suntem recunoscători pentru acest lucru. Și doar ne rugăm, Doamne, așa cum ne aplecăm capetele pentru a Te adora, ca Tu să primești mulțumirile noastre. Sunt atât de multe lucruri pentru care să fim recunoscători, și nu le-am putea exprima, dar spunem doar, "Mulțumiri fie lui Dumnezeu!"

¹² Și mai presus de toate lucrurile pentru care suntem recunoscători, este acel mare Dar al lui Dumnezeu pentru lume, când Dumnezeu a dat pe Fiul Său, pentru a face o cale pentru răscumpărarea noastră. Suntem atât de recunoscători pentru Aceea! Și acceptăm Aceea, și am acceptat de atunci... Doamne, îmi pot aminti, de când eram un băiețel, pentru Aceea am trăit. Și acum pe măsură ce îmbătrânesc, știu că soarele chiar nu va mai apune, de multe ori, până când voi fi chemat, și, pentru ce am trăit, mă voi duce să savurez. Știu, Doamne, că sunt mulți concetățeni ai aceleiași Împărății, care așteaptă la fel, în această dimineață, ca acel timp să vină. Căci, acesta este scopul pentru care am făcut călătoria, să îl slujim pe El și să încercăm să-i îndreptăm pe semenii noștri la o Viață Eternă, acea oră măreață se apropie curând. Noi putem doar cumva să simțim acest lucru în noi, că este-este mai aproape poate decât suntem în stare să ne gândim.

¹³ Și ne rugăm ca Tu să ne bincuvântezi acum, și să continui cu binecuvântările Tale care ni le-ai dat Tu în această dimineață. Și acum în timp ce citim o porțiune din Cuvântul Tău, sau un verset sau două, ne rugăm ca marele Duh Sfânt să ia aceste versete, și o mărturie, în cinstea Lui. În Numele lui Isus ne rugăm. Amin.

¹⁴ M-am gândit la un loc aici, cred că se află în-în Corinteni, Doi Corinteni 9, al 14-lea verset, și 15.

... prin rugăciunile lor pentru voi, care tânjesc după voi pentru... harul nespus de mare al lui Dumnezeu în voi.

Mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu pentru darul Lui negrăit.

¹⁵ Pavel, aici vorbind despre harul lui Dumnezeu care este în voi, Darul negrăit, al Duhului Sfânt, care locuiește printre oameni. El îi mulțumea lui Dumnezeu pentru ceea ce aveau ei, Duhul Sfânt a venit peste acești oameni, Darul negrăit al lui Dumnezeu, atât de bogat și pur.

¹⁶ Acum, eu-eu nu am nimic în gând, exact, așa că m-am gândit că voi da doar o mică mărturie din experiența mea cu Cristos din ultimele câteva zile. A fost foarte glorios!

¹⁷ Toată viața mea, de care voi știți. M-ați auzit, mulți dintre voi. Și m-am gândit să spun asta pentru unii oameni din tabernacol care sunt așezați aici. La... Adunarea mea la tabernacol este formată din vreo trei națiuni, dimineața, când vorbim; Mexic, Canada, Statele Unite. Cam aproape fiecare... Aici zilele trecute erau douăzeci și opt de state diferite, pentru un serviciu mic de școală Duminicală, vedeți, douăzeci și opt de state diferite reprezentate. Vreau să spun asta spre slava lui Dumnezeu. Călătorind, cred că... Prin rugăciune și cereri, fiind marginalizați cum suntem, respinși de lumea bisericii, așa numită astăzi, acel tabernacol a crescut în cel mai puternic cartier general al harului lui Dumnezeu, decât oricare alt loc care îl cunosc eu în lume. Nu am mai văzut atât, cât lucrează Domnul acolo. Este chiar este de nedescris, cum, ce face El acolo, doar în smerenie, oamenii chiar vin de pretutindeni. Și suntem recunoscători pentru acea mică stație, unde unii oameni din jurul țării se adună ca să se bucure de har, și-și răspândesc har celorlalți.

¹⁸ Acum, toată viața mea, se părea că vroiam să plec spre Vest. Și mulți dintre voi ați citit povestirile și ați auzit benzile.

¹⁹ Slujba benzilor este un lucru la nivel mondial, pretutindeni. Cred că este un fel prin care Dumnezeu îl are răspândit Mesajul departe în țările păgâne, înapoi unde acela trebuie să fie tradus. Și în Germania, și așa mai departe, ei au benzi care le pun în adunările lor, de sute și sute de oameni; și își pun lucruri mici în urechi, și îi dau drumul la o bandă. Și chiar în timp ce vorbesc, slujitorul stă acolo făcând aceleași expresii, și în celelalte limbi, și îl dezvăluie înainte la sute. Și sute sunt mântuiți și vindecați, pur și simplu prin difuzarea benzilor în jurul lumii. Toate în Engleză, dar sunt traduse în multe, multe diferite limbi în triburile din jurul lumii. Noi primim vești de la ei, înapoi prin poștă.

²⁰ Și acum spun asta, va fi o mărturie personală spre slava lui Dumnezeu, astfel încât să poată fi ca să înțelegeți în serile următoare, despre ce vreau să spun, dacă este voia Domnului. Veți înțelege. Cum am încercat să spun seara trecută, lumea ajunge la un punct unde se destramă, poli tic, social, economic.

Voi spuneți, "Economia? Cu mai mulți bani!"

²¹ Da, dar de unde vin? Noi am împrumutat pe taxe care vor fi plătite în patruzeci de ani de acum. Ea este lefteră. Ea este falimentară, națiunea; nu această națiune, ci ele toate. Și nu este nici o cale de a se întoarce vreodată. Și este o capcană pusă exact ca să avânte această națiune în ceva. Și voi toți sunteți chibzuiți despre asta. Ei bine, cine are bogăția lumii? Cine o deține? [Cineva spune, "Roma." – Ed.] Sigur, o deține. Roma o deține. Și ori când o facem, când devenim falimentați, în loc ca acești mari comercianți, tutun, whiskey, și așa mai departe, ca... Trebuie să obținem banii; ce va trebui să facem, fie să schimbăm moneda sau să împrumutăm banii. Și, atunci când ei o fac, este vândut dreptul de întâi născut din nou, exact, chiar așa perfect, și exact ce spune Scriptura despre asta.

²² Mi-ar place să gădesc loc cândva, cu voia Domnului, când vine un cort pe scenă. Și cred că va fi curând acum, în curând mă duc în toată lumea. Urmează să am adunări în întreaga lume acum. Și mi-ar place să gădesc un loc unde să pot să mă stabilesc pentru vreo șase săptămâni, și doar să iau acele lucruri și să le parcurg, vedeți, înainte și înapoi, prin Scriptură.

²³ Și este uluitor să vedem ora în care trăim! Mă înspăimântă. Mă înspăimântă, nu pentru că... În inima mea, clopotele bucuriei răsună, știind că Venirea Domnului este atât de aproape la îndemână. Dar, ce mă înspăimântă, este a ști că atât de mulți sunt nepregătiți pentru ora cu care ne confruntăm. Asta este partea rea.

²⁴ Câți ați auzit vreodată povestea despre veverițe acolo sus la timpul acela? Mulți, oh, desigur, cred, peste tot. Ceva mic ca aceea s-a întâmplat zilele trecute. Și eu eram... Ați auzit povestea despre munți, coborând, când Domnul a scris acele lucruri pe munți zilele trecute. A mea, viața mea...

²⁵ Eu nu sunt un predicator. Oricine știe asta. Eu nu sunt un predicator. Dar este alcătuit într-o-o formă spirituală, de-a urmări lucrurile și de-a vedea lucrurile mișcându-se, și avertizând oamenii despre lucrurile care vin la împlinire. Și este doar... Asta este cum sunt făcut. Nu pot să fac nimic, nu mai mult decât puteți voi să faceți ceva de cum sunteți făcuți. Dar Dumnezeu ne-a pus, pe fiecare, în Trup, să facem anumite lucruri. Și eu urmăresc fiecare mișcare mică, fiecare obiectiv, fiecare motiv, căci totul este guvernat de... guvernat de spirit.

²⁶ Această biserică a fost pusă aici cu un scop. Există un spirit în spatele acestei biserici. Cu siguranță. Spirit în spatele casei voastre, în spatele fiecărei clădiri. În spate la tot ce există este un spirit, motiv, și obiectiv. Dacă această biserică vine aici pentru a exalta foarte mult un sistem uman sau ceva, atunci motivațiile ei nu sunt bune; dar dacă este

pusă aici ca să încerce să dobândească ceva pentru Împărăția lui Dumnezeu, atunci motivul și obiectivul, ambele, sunt bune, dacă motivele sunt direcționate în acel sens.

²⁷ Acum, mă gândeam, de când slujba, și prima, a doua, și a treia fază a slujbei. Când am venit de prima dată la Shreveport, eu v-am spus vouă că Domnul... voi v-ați pune mâinile sus, cum ar fi peste mâna mea, și ar indica același lucru. Și Duhul Sfânt nu a greșit nici măcar o dată, ci că va spus exact ce era în neregulă cu voi. V-am spus atunci, asta. El mi-a spus în acea zi, că, "Va veni un timp când vei cunoaște chiar taina inimii," neștiind că Cuvântul spune că va fi. Eu nu știam asta. Dar Cuvântul spune că, "Cuvântul lui Dumnezeu este un Discernător al gândurilor și al intențiilor inimii," Evrei, al 4-lea capitol.

²⁸ Acum, acel Cuvânt, vedeți, nu trebuie niciodată să părăsiți acel Cuvânt. Trebuie să stați exact cu acel Cuvânt, așa cum este scris Acesta. Nu puneți nici o interpretare personală la Acesta. Doar spuneți-L exact așa cum este El scris. Acela este Cuvântul lui Dumnezeu, și acela este Dumnezeu. Dumnezeu și Cuvântul Său sunt același, exact același.

²⁹ Și cum am spus seara trecută, există o porțiune de Cuvânt lăsat pentru fiecare epocă. Și este o ungeră care coboară, care proiectează acea porțiune de Cuvânt pentru acea epocă. Și voi vedeți unde ne aflăm astăzi. Citiți ce trebuie noi să facem, atunci veți ști cât de departe suntem. Eu văd numai un singur lucru rămas, Venirea Domnului Isus, în orice timp, o Răpire pentru Biserică, și noi Îl vom întâlni în văzduh. Acum aceste lucruri trebuie să vină la împlinire în această zi, întocmai cum El a făgăduit că El o va face.

³⁰ Și acum vreo cinci ani în urmă, după ce aceea își servise timpul. Fiecare dintre acele faze au servit la timpul lor. Și El a dat vedenii, și mulți dintre voi ascultători ai benzii, și așa mai departe, știți că urma să vină încă o fază, și El pur și simplu a desenat-o atât de perfect. Există oameni așezați chiar aici acum, la care mă uit, erau chiar acolo și au văzut-o având loc tot așa de perfect precum am văzut vreodată în viața mea. Și chiar au făcut poze despre Aceasta, despre ce a spus Domnul Dumnezeu că va avea loc. Și ne-am dus chiar acolo, și acolo a fost Aceasta, chiar exact cum a spus El. Chiar cam...

³¹ Ca 17 Martie, ediția din Martie a revistei *Life*, ați văzut acel cerc de Lumină pe cer, la treizeci de mile înălțime, douăzeci și șapte de mile lățime. Păi, umezeala este numai cam la nouă mile înălțime, și ei nici măcar nu reușesc să înțeleagă ce era.

³² Și stând chiar sub aceea, un om care este chiar prezent acum, era chiar acolo stând lângă mine, când șapte Îngeri au venit jos de la Dumnezeu, stând vizibil chiar acolo, și mi-au spus despre timpul sfârșitului, și aceste descoperiri și A lucruri din Cartea Apocalipsei, cele Șapte Peciți, și au spus, "Întoarce-te acasă, și unul câte unul vor aduce Mesajul." Aceea, așa este. Și Aceasta a mers drept în sus, și a început să devină albă în timp ce mergea sus, în sus; și o explozie care a zguduit munții, încât pietre, de mărimea unei-unei-unei găleți, au căzut din munți, în acel fel.

³³ Și nu era nimic în jur. Chiar ziarele au spus că au verificat să vadă dacă a fost o barieră de sunet, sau un avion, sau ceva. Nu era nimic, nici avioane sus, nici nimic. În plus, un avion supersonic nu ar putea să facă aceea.

³⁴ Și atunci a fost prezis că va fi așa, cu șase luni înainte să se întâmple, șase luni. Și acolo A fost. Și știința o cercetează astăzi, chiar acolo în Tucson și diferite locuri, ei nu pot înțelege ce era aceea acolo sus. Apoi dacă luați revista și vă uitați, puteți vedea chiar formele aripilor Lor este încă acolo în timp ce Ei se duc sus, cei șapte Îngeri. Și știm că aceste lucruri sunt corecte, prieteni. Oh, dacă a existat vreodată un timp în care biserica ar trebui să fie în profundă sinceritate, ar trebui să fie chiar acum. Acum!

³⁵ Dar doar, Aceasta mi-a făcut ceva, în mine însumi. De cinci ani încoace, m-am întrebat ce a fost greșit. Am simțit în inimă ca și cum eram-eram tot apăsător de ceva, și eu-eu nu reușeam să înțeleg ce era. În timpul acestei mari apăsări, și așa mai departe, doar am umblat de ici colo, prin toată țara.

³⁶ Și guvernul mă avea sub investigație pentru că, atunci când avem adunările, cineva scria un cec "William Branham" și eu doar îl semnam și îl predam. Și apoi am luat un pachet cu toate-toate adunările noastre, și când au examinat și au aflat că a intrat să plătească campania. Cu toate acestea, din moment ce l-am semnat cu numele meu, identificam cecul ca fiind al meu, și m'au spus că eu „datoram guvernului trei sute de mii de dolari.” Și nu m-au lăsat să plec, și a trebuit să stau aici, și așa mai departe, pentru mult timp ca să cerceteze prin toate aceste lucruri. Și-și eu nu sunt, totul a mers... Au spus, "Da, a intrat în campanie, dar oamenii au emis cecul pentru tine. Și, când tu l-ai aprobat, te-ai identificat cu cecul, și tu datorezi taxe pe acesta. Dacă tu ai ținut vreodată cecul măcar o secundă în mână, este oricum al tău pentru că l-ai aprobat."

³⁷ Nu am știut asta. Nu cunosc toate mecanismele acestor legi și lucruri. Trebuia să am o ștampilă să îl ștampilez, în loc să îl semnez. Când l-am semnat, înseamnă că este al meu. Apoi au deschis pachetul și au aflat, acolo, a fost pus chiar în fond și cheltuit în acel fel. Eu primesc un salariu de la biserica mea, de o sută de dolari pe săptămână. Acolo se află un administrator, șade chiar acolo, care știe că este adevărat. Și este tot ce primesc din aceea. Și, de altfel, merge direct în campanie.

³⁸ Acum, mă simțeam apăsător, pentru ultimii patru sau cinci ani. Ei bine, am mers sus în Canada, chiar recent, într-o mică călătorie să merg la vânatoare. Și când am fost, Domnul m-a ajutat acolo să conduc un trib întreg de Indieni la Domnul Isus. Și trebuie să mă duc înapoi când-când părăurile se dezgheață, acolo sus, și așa mai departe, pentru a boteza întregul trib, în Numele Domnului Isus; din pricina vindecării unei femei Indiene pe moarte cu un atac de cord, la care preotul nu a vrut să vină, înapoi de tot în jungle unde a trebuit să călătoresc ore în șir, călare pe cal. Acolo sunt

așezați aici acum aceia, care au fost prezenți când s-a întâmplat asta.

³⁹Și acum, apoi, venind jos, a trebuit să mă opresc acolo în Colorado, să vizitez niște prieteni de-ai mei acolo, câțiva slujitori. Eu sunt un-sunt un ghid în Colorado, și i-am dus într-o excursie de vânatoare. Doi sau trei dintre acei oameni, trei sau patru, cinci dintre ei sunt chiar aici prezenți acum care cunosc acest lucru. Și a fost îngrozitor de uscat în Colorado acest an, așa cum a fost în toată națiunea. Și incendiile au fost foarte... urmau să fie foarte intense, astfel ei au amânat sezonul de vânatoare pentru o vreme.

⁴⁰Dar în timp ce ne aflam acolo sus, a fost emis un aviz că-că se apropia un viscol. Și este periculos să fi în munți la acel timp, pentru că am văzut uneori că nici măcar nu puteai să-ți mai vezi mâna înaintea ta, timp de ore în șir, și treizeci de picioare de zăpadă revărsate chiar dintr-o dată, doar în câteva ore, chiar deasupra ta. Tu pieri. Așa că le-am spus fraților mei, în acea dimineață când am ieșit afară, am spus, "Acum viscolul..."

⁴¹Practic o sută de oameni, sau mai mulți, erau înapoi în urma noastră. Și iată venind jeepuri, camioane, și de toate mergând drept afară, pentru că știau ce urma să se întâmple. Nu rămăsese nimeni înapoi, decât văcarul singur înapoi acolo, care, el iernează înapoi acolo.

⁴²Și noi eram singurul cuplu, singurul camion, care am rămas. Și i-am întrebat pe frați. Au spus, "Noi o să rămânem." Astfel atunci, "Bine," am spus, "acum fiți gata." Și noi am mers afară și am luat... eu cu un slujitor Metodist ne-am dus și am luat mai multă pâine și alte lucruri, așa ca să le putem găsi; se afla la treizeci de mile dus și întors. Astfel ne-am întors, Fratele John și ei sunt așezați aici, au auzit acest lucru și au plecat; ei au ajuns afară la timp, astfel viscolul a lovit. Dar noi aveam de gând să rămânem, și eu urma să merg la Tucson pentru o adunare, și am sunat-o pe soția mea și i-am spus că noi vom... dacă nu ajung acolo, să lase pe cineva să mă înlocuiască.

⁴³Și dimineața următoare am pornit. Am spus, "Acum, prima dată," era foarte înnorat, "auziți ploaia cum cade, sau orice lucru, întoarceți-vă la acea tabără cât de repede puteți, pentru că în zece, cincisprezece minute, nu vă veți mai vedea drumul înapoi." Și astfel am poziționat oamenii, și am mers peste vârful crestei, urcând sus, încercând să gonesc câprioarele în jos înspre ei.

⁴⁴Și eu, cu câteva zile înainte de asta, trăgeam cu pușca mea, jos în Tucson; revenind acolo sus, a decalibrat-o un pic spre dreapta. Am împușcat un cerb mare care îl căutam de mulți ani, și l-a țintit prea sus, și a murit acolo jos și nu am reușit să îl găsesc, vremea se înrăutățise.

⁴⁵M-am gândit, "Voi alerga sus și voi arunca o privire." Și când am ajuns sus în vârful muntelui, am observat că începuse ploaia, cădea lapoviță, și picăturile mari de zăpadă, de mărimea unui dolar de argint, acoperind chiar peste tot, și vânturile răsucinduse. Știam că toți erau pe fugă, înapoi la tabără atunci. Ei bine, am așteptat câteva clipe, și m-am gândit, "Nu voi reuși niciodată să găsesc acest cerb la acest timp, sub această furtună."

⁴⁶Așa că am plecat, am pornit în jos pe munte, puteam să văd doar la vreo zece picioare în fața mea. Și cam... Aveam cam patru mile sau mai mult, ca să ajung la locul respectiv. Știind, am coborât muntele, cunoscând foarte bine ținutul, pentru că am păscut vitele acolo ani de ani. Coborând de pe munte, am ajuns la jumătate de milă de trecătoare, pe unde se trece așa, dincolo de creasta unde eram. Și acolo era...

⁴⁷Simțeam acea povară îngrozitoare. "Am plâns. M-am rugat. Am mărturisit. Ce pot să fac? Ce este ce am făcut?" De parcă ai fi făcut ceva foarte rău; ca și când ai fi rănit pe cineva, și ști că ar trebui să îndrepti lucrul acesta. Pentru ce eram eu condamnat? Nu știam. Am spus, "Doamne, dacă Tu îmi vei descoperi numai asta, eu o voi pune în regulă. Dar ce am făcut în afară de a sta și a predica, și să fac tot ce am știut să fac? Și am încercat să trăiesc pur, curat, și doar conform cu Cuvintele Tale. Dar ce am făcut?" Și totuși acea povară nu se ușura, an după an. M-am gândit la asta pe munte, în dimineața aceea, și am început să cobor.

⁴⁸Cu o zi înainte a fost și aniversarea mea, eu și cu soția mea ne-am căsătorit douăzeci de ani înainte de aceea. Și nu am fost niciodată acasă de aniversarea noastră. Și eu întotdeauna mă duc sus pe munte, un loc mic unde sunt niște plopi tremurători. În primul an când ne-am căsătorit, nu am avut destui bani să mergem în luna de miere, pentru o mică călătorie, și apoi să fac și o excursie de vânatoare, astfel am dus-o pe soția mea într-o excursie de vânatoare pentru luna de miere. Așa că a părut, într-un fel o făceam, le aveam pe amândouă în același timp.

⁴⁹Și îmi amintesc, o fată mică, eu-eu o prindeam și o ridicam peste bușteni, și lucruri. Și noi am ajuns sus într-un loc mic, și iam făcut poză, și este întotdeauna un fel de-un fel de târg. Mă gândesc la asta, și mă gândesc la părul ei negru și cât de drăguță era; și acum cărunță și ce i-au cauzat doar câțiva ani.

⁵⁰M-am gândit, "Cred că voi urca acolo sus, dar este-este prea greu." Zăpada era prea tare atunci.

⁵¹Am știut că trebuie să ajung înăuntru, pentru că au transmis, "Un viscol sever este pe drum!" Au transmis aceasta în toată națiunea. Nu știu dacă Tom Simpson este așezat aici în această dimineață, sau nu. Venind jos din Canada, i s-a spus prin radio, să nu treacă deloc prin acel ținut. Toți au spus, "Să nu treci pe acolo. Du-te în cealaltă direcție, pentru că un viscol îngrozitor se răspândește rapid."

⁵²Și am pornit în jos pe munte, gândindu-mă la asta, și în jur de ora zece dimineața. Și dintr-o dată, tot la fel de clar cum îmi auziți voi glasul, Glasul a spus, "Oprește-te, și întoarce-te și dute înapoi."

⁵³Acum eu nu aș putea spune asta între oameni care sunt necredincioși. Tu trebuie să spui asta numai la credincioși, și atunci, pentru că asta, necredincioșii nu o vor înțelege niciodată. Tu trebuie să ai o minte spirituală pentru a înțelege

lucruri spirituale. Cuvântul este spiritual. Este tălmăcit spiritual. Și Acesta este-Acesta este Cuvântul lui Dumnezeu. Și m-am oprit, și m-am gândit, "Dacă mă duc înapoi acolo sus, o altă jumătate de milă înapoi, furtuna se dezlănțuie așa cum este..."

⁵⁴ Și David Wood mi-a făcut un sandviș, și, a fost! Cred că vroia să se răzbune pe mine pentru că i-am făcut tatălui său unul, odată. Noi nu aveam nimic altceva decât niște ceapă și miere și pâine, și, le-am pus toate împreună, ne-am făcut un sandviș. Și el abia a putut să îl mănânce pe al lui. Și cred că a încercat să se răzbune pe mine pentru aceea, așa că a pus... eu-eu nu știu ce toate felurile el... Și urcând sus pe munte, ploaia cădea atât de repede, acesta s-a udat, și era doar un mare ghemotoc. M-am gândit, "Ei bine, îl voi mânca și voi aștepta."

⁵⁵ Și în timp ce stăteam acolo, m-am gândit, "ceea nu a fost nimic. Mi-am imaginat doar. A fost un vânt, probabil, sufla, învărtindu-se printre acești copaci." Și am început să merg mai departe. Pur și simplu nu puteam să umblu. Și m-am gândit, "Ei bine, eu-eu cred că mă voi duce înapoi."

⁵⁶ Și L-am auzit din nou. "Întoarce-te de unde ai venit." A spus așa. Am început să urc muntele, m-am oprit. Și m-am gândit, "Poate eu..." Îmi-îmi era frică să mă întorc înapoi unde am fost, pentru că vânturile erau atât de îngrozitoare.

⁵⁷ Uneori Dumnezeu ne face să facem lucruri care-care par foarte periculoase și deplasate. Cum a fost cu Moise cu acel toiag, ducându-se jos să cucerească Egiptul? Și toate le aflăm așa, că Dumnezeu cere imposibilul, vedeți, așa ca El să facă imposibilul, ca omul să știe că nu este el; este Dumnezeu care o face.

⁵⁸ Am mers înapoi iar sus în vârful muntelui, făcându-mi cale printre copacii în care sufla vântul, și se răsuceau. M-am așezat jos și mi-am luat pușca, și îmi țineam luneta să nu devină... sus așa. Urșii umblă pe acel fel de vreme. Și așa că mi-am pus înapoi luneta sub cămașă, așa, și m-am așezat o clipă. M-am gândit, "Ce fac eu, șezând aici?"

⁵⁹ Dar Dumnezeu lucrează în căi tainice, pentru a face minunile Sale. Ele sunt de nepătruns, pentru mintea firească. Ei nu le întrezăresc niciodată. Și așa cum am mers înapoi sus și m-am așezat, șezând acolo mă gândeam la Dumnezeu. "Mă întreb de ce am venit înapoi." Mă gândeam, "Vai, până când ajung la poalele dealului, acea furtună devine tot mai îngrozitoare tot timpul, apropiindu-se, nu putea-i vedea prea departe înaintea ta." Și acum dacă tu...

⁶⁰ Voi nu trebuie să credeți acest lucru, dar este adevărat. Un Glas mi-a vorbit, și a spus, "Eu sunt Domnul Dumnezeu. Eu am creat cerurile și pământul. Natura Mi se supune."

⁶¹ Și atunci am șezut puțin acolo, mi-am scos pălăria. Și acel Glas, pe undeva, nu Îl puteam vedea. Singurul lucru, Îl puteam auzi. Era în apropiere acolo în acei copaci, pe undeva. Mă gândeam. De obicei vezi acea Lumină despre care știți cu toții, de obicei Aceasta este acolo, dar m-am uitat peste tot și nu am putut vedea Lumina. Am spus, "Unde ești Tu, O Dumnezeule, Creatorul meu?" M-am uitat în jur. Nu Îl mai puteam auzi, auzi Glasul Lui. Am așteptat câteva minute.

⁶² A spus, "Eu sunt Domnul Dumnezeu care te-am pus să vorbești acele veverițe în existență." Și voi toți știți despre asta. Și așa să mă ajute, cu această Biblie înaintea mea, în această dimineață de ziua Recunoștinței, dacă aceea nu este adevărat, Dumnezeu să mă lovească cu moartea pe platformă acum. Vedeți, este adevărat. El este tot la fel de mult Creator, un Dumnezeu-un Dumnezeu care a putut furniza un berbec pentru Abraham, poate furniza. El încă este Iehovah-Jireh. Domnul poate furniza!

⁶³ De unde a luat Abraham acel berbec? Priviți, o călătorie de trei zile de civilizație, sus pe vârful muntelui, unde nu este apă sau nimic. Și el avea nevoie de un berbec, și acolo era un berbec încurcat în pustie, cu coarnele lui. Și Abraham a mers în jur și a adunat pietre, peste tot în jur acolo ca să facă acest altar; dar Dumnezeu încă a rămas Iehovah-Jireh, Domnul va purta de grijă pentru Sine, aceea.

⁶⁴ Orice a făgăduit El, aceea El este în stare să facă! Acela este Cuvântul în Matei acolo, eu cred, Marcu 11:22, "Dacă îi spui acestui munte." Eu, eu niciodată nu am putut înțelege aceea. Voi știți povestea despre aceea.

⁶⁵ Și, așa să mă ajute, este adevărat. El a spus, "Eu sunt Acela care a furnizat aceea, acele veverițe," El a spus. Acum când... Am ascultat din nou, să văd ce va spune El. Nimic nu s-a oprit; vântul doar vâjâia, în continuare. Eu-eu trebuie să mă mușc, pentru că...

⁶⁶ Dați-mi voie să vă spun ceva. Adevăratele minți spirituale sunt la un pas de nebunie. Ați știut asta? O cercetare științifică vă va spune asta. Iată-vă jos *aici* greoi și moleșiți; și apoi creșteți puțin mai spirituali, atunci sunteți cam *așa* ; apoi ajungeți ca la un topor tocit; și apoi la o lamă ascuțită. Acum știți pe ce parte veți cădea acolo. Dacă un om încearcă să se înalțe singur acolo sus, este sigur să meargă pe partea greșită. Dacă Dumnezeu îl înalță acolo sus, este cu mult deasupra unei persoane obișnuite. Acolo-i unde apar vedenile și lucrurile. Acolo-i unde este Împărăția lui Dumnezeu. Poetri, proroci, și toți au fost considerați nevrotici.

⁶⁷ Isus, Însuși, a fost numit un „om nebun.” Au spus, "Noi știm că Tu ești smintit și ai un drac." *Smintit* înseamnă „nebun”. Priviți toți poezii și prorocii de-a lungul epocilor, au fost considerați așa, aceea încercare extremă... Încercați, dacă încercați să vă trageți sus acolo, sunteți duși, nu veți reuși niciodată. Este nevoie de o Mână întinsă în jos din Glorie, să vă țină pe acea muchie acolo, între lucrurile drepte și cele greșite. Și stând pe acele muchii este locul de unde priviți dincolo în Țara Beula.

⁶⁸ Atunci chiar în acea oră, Acesta a vorbit din nou, chiar în același timp, șezând acolo sus. A spus, "Eu sunt Acela care a stat în corabie în acea noapte, și am făcut ca vânturile și valurile să înceteze." A spus, "Ridică-te în picioare și

mustră această furtună, și se va supune exact la ce spui tu." Acela a fost acel al treilea stagiul al slujbei care urma. Acesta s-a mutat în sus, cu anii. Și pare ca și cum ar fi ceva care continuă să îngrijoreze, mă gândesc, "Oh, să nu..." Dar este exact ceea ce a făcut El. Și acesta este El din nou, este chiar exact Duhul Lui din nou, chiar exact.

⁶⁹ Dar am avut atât de multe imitații carnale la cealaltă, încât îmi este și frică chiar să mă gândesc la asta. Pentru că, tu vei avea asta, tot atât de sigur cum este lumea. Întotdeauna există mulțimile amestecate. Și acea imitație carnală trebuie să o urmeze pe Aceasta. A făcut-o în zilele Lui; a făcut-o în zilele lui Moise; o va face în fiecare zi. O va face în această zi când Duhul Sfânt încearcă să facă lucrarea. Și totuși, dacă o persoană este spirituală, imitația carnală doar o amplifică pe cea bună, Aceasta, adevăratul articol al lui Dumnezeu.

⁷⁰ Și stând acolo, în timpul acela, m-am ridicat și am spus, "Doamne Dumnezeule, mare Creator al naturii, Eu cred că Acela ești Tu care vorbești. Nici o dată Tu nu mi-ai arătat ceva care era greșit, și nici o singură dată nu m-ai lăsat Tu să spun ceva care să nu vină la împlinire."

⁷¹ Am spus, așadar, "Eu spun acestei furtuni care este furioasă, 'Du-te în locurile tale. Du-te înapoi, lasă-l pe acesta în pace.' Și eu poruncesc ca soarele să strălucească pentru următoarele patru zile, până când acești oameni își pot obține trofeele lor, și eu să-i pot ajuta să le obțină, și să ieșim din acești munți."

⁷² Și Domnul Dumnezeu, Care este Judecătorul meu solemn în dimineața aceasta; cea ploaie și lucrurile care se răsuceau, în timp de o clipă nu a mai fost nici un pic din aceasta. Am privit, și acolo era un vânt care venea din cealaltă direcție, peste vârful muntelui, și a ridicat acei nori așa. În numai o situație de câteva minute, a răsărit soarele, chiar peste vârf, și a strălucit direct în jos, pe cât de frumos putea fi.

⁷³ Chiar în același fel cum a făcut în Germania. Vă amintiți povestea din Germania. Când, acei vrăjitori, cincisprezece pe o parte, au tăiat, au luat o foarfecă și au tăiat o pană, au îndreptat-o înapoi în această direcție, și au stat acolo trecând prin descântecele lor, și au spus că vor arunca în aer cortul, de trezeci de mii de persoane. Și Fratele Arganbright stătea acolo. Și iată venind furtuna, un nor venind drept sus. Stăteam acolo lângă Fratele Lowster. Mulți dintre voi îl cunoașteți, Germanul născut în America de aici care-i traducătorul meu acolo. Și el a stat chiar acolo. Am spus, "Nu tradu asta." Dar am spus, "Doamne Dumnezeule, Tu mi-ai dat o-o vedenie și m-ai trimis în Germania. Acești vrăjitori au adus această furtună. Tu ești Dumnezeuul creației, fă să se știe că Tu ești Dumnezeu!" Nimeni decît cine putea înțelege Engleza, și acolo nu erau o duzină care să fi știut despre ce vorbeam eu.

⁷⁴ Chiar atunci cortul s-a ridicat sus așa, cu trezeci de mii de oameni sub acesta, sărind în sus și în jos Așa, s-a liniștit, și norii și tunetele s-au îndepărtat duduind. În mai puțin de cinci minute, soarele strălucea direct în jos, când aproximativ cincisprezece mii de Germani au venit la Domnul Isus Cristos. El este încă Dumnezeu. El este la fel de mult Dumnezeu cum a fost El întotdeauna.

⁷⁵ Ei bine, așa cum stăteam acolo pe colina aceea. Ieșind cam la patru zile mai târziu, oricine de aici știe adevărul, nu a fost nici un nor pe cer, din acea oră, timp de patru zile.

⁷⁶ Când am coborât și am ieșit, m-am dus, să cumpăr benzină când am ieșit din munți, Am spus, "Noi am fost destul de uscat."

⁷⁷ A spus, "Da, a fost uscat." A spus, el a spus, "Ne așteptam la o furtună zilele trecute, a venit, dar nu știm, lucrul s-a oprit." Vedeți?

⁷⁸ Am continuat în jos pe partea cealaltă de Colorado, m-am oprit să iau niște benzină. Billy Paul, fiul meu înapoi acolo, noi eram împreună. Am spus, "Hai să vedem doar dacă s-a oprit aici jos."

⁷⁹ Și am mânat înăuntru, am spus, "Bună dimineața," astfel am început să vorbim cu omul.

El a spus, "Bună dimineața." Și el...

Am spus, "Cu siguranță este o zi frumoasă!"

⁸⁰ A spus, "Da, bătrânul soare iese, cald din nou." A spus, "Cu siguranță ne-a ars vara asta."

⁸¹ Și am spus, "Da." Am spus, "Ei bine, este așa în toată națiunea."

A spus, "Da, înțeleg."

Și am spus, "Aproape că e timpul pentru furtunile voastre."

⁸² A spus, "Ști ceva?" A spus, "Toate ziarele, radioul, și toate celelalte, au anunțat că vine furtuna zilele trecute. Și au venit norii, și a început furtuna. Și dintr-o dată, nu știm ce i s-a întâmplat, a dispărut cu totul."

⁸³ El încă este Dumnezeu, la fel de mult Dumnezeu cum a fost El întotdeauna. Dar cum poate un om să spună acele lucruri dacă Dumnezeu nu îi spune mai întâi să le spună? Vedeți, nu sub impresie; ci tu ști ce spui, atunci fă-o. Dar așteaptă, nu încerca să spui, "Oh, acela-i felul!" Mulți oameni, eu cred, și-și darurile lui Dumnezeu... Așteptați să știți că este, să știți că este Dumnezeu. Vedeți, așteptați până vine Glasul, și voi Îl auziți, și Îl recunoașteți, Îl vedeți, atunci puteți spune, "Este AȘA VORBEȘTE DOMNUL." Dacă nu este AȘA VORBEȘTE DOMNUL, atunci este impresia ta, este ceea ce gândește altcineva. Oamenii le cer oamenilor, "Spune asta pentru mine. Fă asta pentru mine." Cum o puteți face, dacă sunteți cinstiți cu Dumnezeu, până când nu vă spune Dumnezeu mai întâi? Cum aș putea să vă spun, "Așa spune Jack Moore," și Jack Moore nu mi-a spus nimic? Vedeți? Trebuie să vină mai întâi de la Dumnezeu, nu impresionat. Trebuie să fie Dumnezeu, și atunci se va întâmpla, pentru că atunci este AȘA VORBEȘTE DOMNUL.

⁸⁴ Acum, nu toți vor avea aceea. Nu, domnule. Nu va fi așa. Niciodată nu a fost așa. Nu va fi niciodată așa. Dumnezeu lucrează cu un individ. El a făcut-o în zilele lui Noe. El a făcut-o în zilele lui Iosua. El a făcut-o în zilele lui Moise. A făcut-o întotdeauna. El nu a făcut niciodată un sistem. A fost un individ, pentru că doi bărbați nu sunt la fel, nici când. Vedeți, El nu a mai făcut-o niciodată. Dar nu toți trebuiau să fie Moise. Ei nu au înțeles asta; ei doar au urmat. Și Duhul Sfânt, dacă un om este uns de Dumnezeu, te va îndruma să urmezi Duhul Sfânt și Biblia, căci El este Cel Care face aceste lucruri, Isus Cristos în forma Duhului Sfânt lucrând în oameni.

⁸⁵ Stând acolo, am început să merg înapoi jos. Am stat acolo. Am plâns. Nu puteam să mă abțin, să văd ce s-a întâmplat chiar acolo într-o clipă.

⁸⁶ Și frații acolo sus, acum câți erau, este cineva aici? Știu că Fred Sothmann și ei sunt aici, au fost acolo sus; nu, Fred era cu mine în celălalt loc. Este careva aici acum care a fost acolo sus? Este Fratele Banks Wood și ei încă aici? Este careva aici în afară de Billy Paul care era acolo sus? Acești băieți tocmai ce au plecat, și Fratele Wood, și Fratele Taylor, sau, am uitat numele celui alt frate, patru sau cinci dintre ei se aflau acolo. Acești frați de aici, Fratele Martin doar ce a plecat, au plecat cu o zi înainte, din pricina furtunii care urma să vină. Vă amintiți toți furtuna, transmisiunea, ei au spus că venea. [Un frate spune, "Noi am întâlnit-o." – Ed.] Acum, ce spui? Ați întâlnit-o. ["Noi am întâlnit-o."] Ați întâlnit-o.

⁸⁷ Atunci, și observați acum. Stând acolo, m-am gândit, "Ei bine, cred că mă duc în jos pe deal."

⁸⁸ Și eu-eu i-am făcut o juruință lui Dumnezeu, în urmă cu câțiva ani, mergând afară cu Oamenii de Afaceri ai Evangheliei Depline, că, "Eu nu aș împușca vânat pentru altcineva, decât dacă era o urgență." Eu doar nu aș face-o.

⁸⁹ Și, da, este Fratele Jack Palmer, este el aici? Fratele Jack, el era din Georgia, de obicei el vine aici. El se afla acolo. Și cu o seară înainte, a spus, "Frate Branham, adă-mi un cerb."

⁹⁰ Și, vai, doar m-am zguduit, pentru că, eu-eu știu că am făcut o juruință că nu voi face asta, în urmă cu patru sau cinci ani, pentru că numai în acel an am ucis nouăsprezece capete de elani. Doar pentru acei oameni de afaceri care șed în jur și vorbesc despre afacerile lor. A trebuit să ies și să ucid vânatul lor. Și aceea doar nu părea... ca să mă pună într-o clasă de ucigaș, dar nu am vrut s-o fac. Îi voi duce unde se află, dar nu îl voi împușca. Așa că am promis lui Dumnezeu că nu o voi face.

⁹¹ Astfel atunci am ajuns, am părăsit locul, mergând înapoi, am pornit înapoi în jos pe deal, și un Glas mi-a vorbit, și a spus, "De ce nu umbli cu Mine?"

⁹² Și am spus, "Doamne Dumnezeule, dacă ești Tu, știu că numai mâna lui Dumnezeu putea împrăști acei nori și să facă ceea ce ai făcut Tu aici." Și soarele cald strălucind în jos, uscându-mi cămașa, și ieșind aburi din ea. Și am spus... O mare catedrală, pădure virgină, știți. Și am spus, "Eu cred că voi urca pe acest drum atunci, Doamne, dacă Tu nu ai o direcție anume. Am vrut să urc acolo și să rămân doar în câteva minute pentru un mic memorial pentru soția mea, despre a noastră-despre prima și unica noastră lună de miere, știți, în care am avut șansa să mergem vreodată. Și am dus-o într-o excursie de vânătoare, și iată-mă aici din nou anul acesta, la vânătoare cu acești frați; și ea jos în Tucson, încercând să mențină lucrurile."

⁹³ Și am pornit să umblu în jos pe acolo, și am început să mă gândesc. Acum asta va suna foarte ciudat. Și mă voi grăbi, pentru că știu că serviciul vostru începe în aproximativ zece minute. Și astfel mergeam în jos pe acolo, și mă gândeam, "Oh, mă întreb de ce ea nu mi-a spus nici un cuvânt despre a merge undeva?" Și în această dimineață vreau să vă spun ce s-a întâmplat, în câteva minute. Eu-eu...

⁹⁴ Fiecare bărbat ar trebui să gândească asta. Eu-eu cred că nu există nici o femeie în lume ca soția mea. Ea este doar o persoană minunată, o micuță pioasă, stă acasă. Ea întotdeauna mi-a pregătit hainele. Și eu aș fi afară, plecat în călătorii, de toate; mă întorc, spun, o tachinez puțin, spun, "Eu sunt soțul tău. Ești tu soția mea?" Și așa, și sărut copiii, îngenunchem și avem rugăciune; și mă îmbrac, ca să nu îmi pierd mințile, aproape, din pricina mulțimilor și alte lucruri, plec și mă duc la pescuit sau vânătoare, departe de ea. Ea a trebuit să o ducă tot singură, ea însăși.

⁹⁵ Atunci am început să mă gândesc, "Ei bine, poate când sunt acasă, unicul lucru care eu întotdeauna... unicul lucru care îl știu este Dumnezeu și Cuvântul Său. Și vorbesc constant despre Acesta." Și mergeam pe acolo, și mi s-a prezentat un gând, a spus, "Ei bine, poate ea doar te lasă să pleci pentru că asta-asta îi ține pe oameni departe, și așa mai departe în felul acela. Și ea poate fi puțin mai liniștită când ești plecat." Și am început să însoțesc acel gând. Am mers, "Hm," așa, și, când am făcut, am văzut barba pe fața mea, cam de o săptămână, și mai mult de jumătate era căruntă. M-am gândit, "Bill, tu ești doar... tu ști unde te îndrepti. Te îndrepti chiar afară acum, vezi, tu îmbătrânești. Și ai trecut deja de acel însemn de cincizeci." Astfel doar mă gândeam la asta, mergând în continuare cu pușca mea atârnată de umăr, mergând înainte așa.

⁹⁶ Și dintr-o dată, s-a întâmplat ceva. Se părea că, în fiecare principiu, eram un copil din nou. Nu știu ce a avut loc mintal, sau ce a fost. Și am privit, stând în fața ei, și acolo în fața mea, și iat-o stând acolo exact așa cum era atunci când m-am căsătorit cu ea. Mi-am pus pușca jos. Mi-am frecat ochii. M-am uitat la ea și ea și-a întins brațele așa, se uita la mine. Mi-am aplecat capul în jos.

⁹⁷ Pentru că, mă duceam chiar acolo sus pentru un mic-un mic memorial pentru aniversarea noastră; stând lângă acei copaci, o grămadă de copaci mici acolo sus, plopi tremurători, la fel cum erau în pădurile din nord când noi am mers

sus în Adirondack. Și mă duc mereu acolo, în fiecare douăzeci și trei Octombrie, când sunt acolo sus.

⁹⁸Și acolo era ea. Și mi-am pus deja pușca jos, priveam acolo. Și m-am oprit un minut, și mi-am aplecat capul. Am privit în spate, și ea încă stătea acolo cu brațele întinse. Și m-am gândit, "Cu siguranță nu mi-am pierdut mințile." M-am uitat din nou. M-am gândit, "De ce ar fi asta?" Aici eram eu, un om tânăr. M-am uitat la mâinile mele, și am spus eu... "Doamne, responsabilitatea mea în lume, să aduc Mesajul Tău, cu siguranță asta este ceva ce mi s-a întâmplat." Și m-am uitat din nou, și apoi doar a dispărut.

⁹⁹Și mi-am luat pușca, am pus-o pe umăr. Și am spus, "Poate ești Tu care îmi faci de cunoscut motivul, că îi frânge inima când eu am... când vin înăuntru, și mă duc afară la vânătoare, și lucruri de genul acela."

¹⁰⁰Dar așa cum am pornit să merg mai departe, mi-am scos din nou pălăria. Am spus, "Dumnezeule, eu știu că Tu ești aici. Nu există nici o îndoială în mintea mea că Tu ești aici. Și eu Te cred, fiecare Cuvânt. Tu, Tu faci ca acel soare să strălucească pe spatele meu. Tu ești Cel Care face aceste lucruri. Tu ești un Creator. Eu, am fost atât de zăbavnic, se pare că îmi este teamă să mă prind. Mă tem că voi face ceva greșit." Am spus, "Există un lucru care ți-L voi cere să îl faci. Ridică povara de pe inima mea. Nu mai este nevoie ca eu să încerc să mărturisesc, pentru că de cinci ani am strigat constant către Tine. Ce am făcut? Spunemi ce este."

¹⁰¹Și mergeam în sus pe colina mică atunci, chiar aproape unde aveam de gând să stau pentru câteva minute, doar să îi mulțumesc Domnului pentru soția mea și pentru o căsătorie reușită pe care Dumnezeu ne-a dat-o, și dragostea care o avem unul pentru celălalt, acești ani, și copiii noștri. Fac asta în fiecare zi de douăzeci și trei Octombrie. Și acolo era un mic plop tremurător, cam, oh, gros de zece inci, a crescut cam așa, și a ieșit, ca un L, și a crescut. Și chiar cum urcam colina, am devenit foarte slăbit, și doar m-am sprijinit de acel copac, așa.

¹⁰²Și puteam auzi ceva care bătea pe frunze, doar un minut. Acum, frunzele deja s-au uscat, în timpul cât eu am mers acolo, vreo trei sute sau patru sute de iarzi. Și m-am uitat, și era apa care ieșea din ochii mei, picurând, prin barba căruntă, jos pe pământ. Am spus, "O Dumnezeule, ce-ce eșec sunt." Și stând acolo în acea stare. Am spus, "Eu-eu am încrederea că Tu vei fi milostiv cu ea." Am spus, "Eu-eu nu sunt vrednic să cer milă." Am spus, "Într-o zi, știu că încăruntesc, și eu-eu trebuie să mă duc, Doamne."

¹⁰³Și bănuiesc că oamenii cred că este o nebunie, dar eu-eu îl găsesc pe Dumnezeu în acele locuri. Acolo-acolo este unde este real pentru mine. Eu... Este chiar-chiar la fel de real cum este chiar aici; și, sincer, puțin mai mult așa, pentru că, vedeți, voi toți, în parte. Acolo, pare că doar stau cu El singur, stând de vorbă cu nimeni în afară de El.

¹⁰⁴Și cum stăteam acolo, am auzit tufișul rupându-se, și cumva mi-am ridicat capul; cu o cămașă roșie pe mine acum, și o banderolă roșie în jurul la a mea-pălăriei mele, o batistă roșie înfășurată în jurul uneia dintre acele pălării western. Și eu-și m-am uitat, și aici stăteau doi, trei cerbi stăteau chiar lângă mine, doar au venit acolo; eu în acel roșu. Toată acea împușcătură acolo, de o sută de oameni, au tras după ei de patruzeci de ori, eu bănuiesc; păi, sigur, ei s-ar fi împușcat chiar acum. Dar nu au făcut-o. Ei doar au stat și s-au uitat la mine.

¹⁰⁵Și carne bună, doi pui de cerbi deplin crescuți și o căprioară mare. Și ceva mi-a spus, "Acolo-iun cerb pentru Fratele Evans, unul pentru Fratele Welch, și unul pentru predicatorul Metodist. Acolo este exact ce Domnul Dumnezeu ți-a dat acum. Ei nu pot scăpa. Nu au cum să scape." Aveam pușca atârnată pe umăr chiar aici. Și înainte chiar ca ei să se fi putut întoarce, i-aș fi putut ucide pe toți trei, vedeți, așa, înainte chiar ca ei să se poată mișca. Erau chiar în mâinile mele. Și eu... Și eu-eu mam gândit, "Iată-i acolo, chiar cei trei. Ușor să-i rostogolesc pe colină drept în jos aici, și apoi să-i car drept afară." Și m-am gândit, "Asta ar fi foarte ușor. Acolo sunt cei trei, atunci am putea merge acasă de acolo, să plecăm și să ieșim din munți." Și cum mă uitam la ei acolo, ei stăteau, uitându-se la mine, la fel de liniștiți, aproximativ cincisprezece iarzi, douăzeci. Ei bine, eu doar am stat liniștit.

¹⁰⁶Și nu știu dacă voi prieteni vânați cerb, sau nu, dar ei sunt ciudați, când ei-ei nu... sau nu sunt siguri, ei își vor fixa picioarele așa, merg... [Fratele Branham își bate picioarele în poziție, și apoi le re poziționează – Ed.]

¹⁰⁷Și apoi ei m-au urmărit. M-am gândit, "Ei bine, iată-i acolo. Singurul lucru, doar să îmi trag pușca și ei-ei sunt duși."

¹⁰⁸Și atunci mi-am amintit că am promis lui Dumnezeu că nu o voi face. Și mi-am amintit asta. M-am gândit, "Nu, nu pot face asta. Nu este corect. I-am promis lui Dumnezeu că nu o voi face." Și când faci o promisiune, stai cu asta. Dumnezeu se așteaptă ca tu să o faci. Și m-am gândit acolo, "Ei bine, chiar perfect în mâinile mele, dar totuși eu I-am promis că nu o voi face."

¹⁰⁹Am spus, "Du-te, mamă, ia-ți puii și du-te mai departe în pădure, bucură-te. Și eu iubesc asta. Voi sunteți în mâinile mele, dar nu vă voi ucide." Și au venit puțin mai aproape. Oh, ce neobișnuit este asta, pentru căprioare. Și se uitau la mine, știți, și și-au întors capul. Și eu stăteam acolo, îmbrăcat în roșu, cu o pușcă în mână. Și s-au apropiat foarte mult încât aproape că puteau... Îi puteam hrăni din mâna mea. Și ei doar miroseau în jur acolo, câteva momente, s-au întors în jur, au mers înapoi o bucată mică. S-au oprit, s-au întors iar.

¹¹⁰Ceva continua să spună, "Sunt chiar în mâinile tale. Sunt chiar în mâinile tale. Domnul i-a pus în mâinile tale."

Am spus, "Dar am promis, am promis că nu o voi face."

¹¹¹De atunci, m-am gândit, "Ști, odată, David a fost călăuzit chiar pe partea unde stătea Ioab și... sau unde era culcat Împăratul Saul. Și Ioab i-a spus, a spus, 'Domnul l-a dat în mâinile tale.' Dar el a spus, 'Să mă ferească Dumnezeu să

mă ating de unsul Său." Vedeți? Vedeți, trebuie să fiți atenți când faceți o promisiune.

¹¹² Și atunci am spus, "Am promis lui Dumnezeu că nu voi face asta, așa că nu o voi face."

¹¹³ Am spus, "Mamă, ia-ți copilașii și du-te în pădure. Eu nu vă voi deranja. Sunteți în mâinile mele, nu ați putea scăpa dacă ar trebui. Dar eu-eu nu vă voi vătăma. Du-te mai departe spre pădure." Și ei s-au întors iar drept înapoi, chiar în jurul meu. Și am stat acolo. Și m-am gândit, "Ce este asta? Un lucru ciudat."

¹¹⁴ Eu sunt o persoană a naturii. Eu-eu-eu îl privesc pe Dumnezeu în natură, apusul și răsăritul; este o moarte, viața, înmormântarea; moartea, învierea din nou, totul. Ca și copacii, cum a spus Iov despre ascunderea în mormânt, "El mă va ține într-un loc sacru." Și a vedea seva părăsind copacii, și coborând în mormântul rădăcinilor, și se întoarce din nou sus în primăvară, învierea. Totul vorbește despre viață și înviere.

¹¹⁵ Și cum stăteam acolo uitându-mă la ei, au venit mai aproape, mai aproape. Apoi s-au întors și s-au dus în pădure. Și eu doar am stat acolo, doar uluit, parcă.

¹¹⁶ Și când au plecat, acel Glas a vorbit din nou, acel soare îmi strălucea pe spate, a spus, "Ți-ai amintit de promisiunea ta, nu-i așa?"

¹¹⁷ Am spus, "Da, Doamne, mi-am amintit promisiunea mea. Știi că ești Tu. Eu nu Te pot vedea, Doamne, dar Tu ești aici pe undeva." Am spus, "Eu nu Te văd, dar îți aud Glasul Tău. Știi că Tu ești aici."

¹¹⁸ A spus, "Ți-ai ținut promisiunea, ți-ai amintit de a tapromisiunea ta. Îmi voi aminti și Eu de a Mea. Nu te voi lăsa și nu te voi părăsi niciodată."

¹¹⁹ Oh, vai, nu m-am mai simțit la fel de atunci! Am coborât de pe munte. Toată după-amiaza, vedenie după vedenie s-a întâmplat, având loc. Am venit jos. Se pare că totul a fost diferit de atunci. O-o povară s-a dus.

¹²⁰ Privitor la când a venit slujba pentru prima dată la mine, cu simțirea mâinilor persoanei, ceea ce a fost, era o viață în ei, șiși știm cum a decurs.

¹²¹ Într-o seară, în California, eu ședeam cu familia Malicki, Fratele Moore își amintește și Fratele Brown, familia Malicki. Și micuța doamnă urma să facă flegmazie, de la nașterea copilului. Și eu-eu am pus-o să întindă mâna, am spus, "Iat-o acolo, vezi vibrația acesteia. Vezi?" Și am spus, "Tu, tu vei avea flegmazie." Am spus, „Deja lucrează în tine." Și a făcut, aproape că și-a pierdut viața.

¹²² Și Fratele Malicki mi-a spus, a spus, "Frate Branham, cum faci asta?"

Am spus, "Eu nu știu. Nu îți pot spune cum este. Este Dumnezeu."

¹²³ Și astfel mi-am ținut mâna întinsă așa. Am spus, "Iată, aici este soția mea, știu că nu este nimic în neregulă cu ea. Puneți mâinile peste ale mele, dragă." Și ea a făcut-o, și acolo o tumoare a vibrat, de femeie. Și am spus, "Scumpo, tu ai o tumoare, dragă, în glandele feminine."

Și ea a spus, "Eu-eu nu simt nici un efect."

¹²⁴ Am spus, "Scumpo, iată-o aici pe mâna mea. Ridică-ți mâna sus." A ridicat, și a așezat-o din nou. "O vezi?"

¹²⁵ Ei bine, când am plecat, am venit acasă, noi avem un prieten doctor foarte bun; am mers la școală cu el. Am dus-o acolo, pentru un control. A spus, "Billy, nu este nimic în neregulă cu ea." A spus, "Ea este bine. Nici o tumoare acolo."

¹²⁶ Am spus, "Sam, nu vreau să pun la îndoială cuvântul tău, vezi, pentru că tu ai examinat-o, dar acolo este o tumoare."

¹²⁷ Toți, timp de trei sau patru ani, când mă duc să îmi fac vizita medicală, când plec în străinătate, ea merge cu mine pentru o vizită medicală. Și când a fost, nu au văzut-o niciodată.

¹²⁸ Și acum vreo doi ani, m-am întors într-o zi, acum eu-eu trebuie să spun tot adevărul. Vedeți, tu nu vrei să ocolești nimic, trebuie să spui tot adevărul. Și v-am exprimat, dragostea mea pentru soția mea. Dar cu toate acestea trebuie să fim atenți în acele lucruri. Eu vă spun adevărul. Tatăl Ceresc, Care este Martorul meu chiar aici acum, știe că este adevărat. Oh, acasă, cum este, doar *aceasta, aceea*, și de toate! Sărmana micuță trece prin schimbarea vieții la timpul acesta, menopauza.

¹²⁹ Și pentru ultimii doi ani, cam acum doi ani, când noi am avut o vizită medicală, atunci doctorul a găsit o tumoare pe ovarul stâng. A crescut cam de mărimea unei-unei nuci. El a spus, "Lasă-mă să examinez asta din nou, Frate Branham." A spus, "Cam în trei luni, dacă aceea continuă să crească, trebuie scoasă afară." Ei bine, atunci noi ...

¹³⁰ Dar chiar înainte de aceea, trebuie să vă spun ceva. Am uitat asta. Într-o zi am venit înăuntru, și de acasă, și am venit înăuntru să fac ceva, și m-am întors în jur și am mers afară. Și am spus... Ea a spus, "Poți să mergi cu mine în centru, Bill?"

Și am spus, "Nu chiar acum, dragă."

¹³¹ Și a spus, "Ce vom face în legătură cu Becky, un *cutarecutare*?"

Am spus, "Ei bine, dragă, eu chiar nu știu ce să fac."

¹³² Și acolo a apărut ceva, și ea era atât de agitată încât abia s-a putut abține. Oameni acasă, toată noaptea. Și ca

alaltăieri seara, chiar la ora unu dimineața, erau oameni înăuntru, în jurul casei, în jurul ferestrelor și fiecare... Astfel atunci ea era foarte agitată, și mi-a spus ceva, jignitor, care nu ar fi trebuit să spună. Vedeți? A spus, "Atunci, Bill, tu ești tot timpul plecat, și eu trebuie să am grijă singură de acești copii." A spus, "Tu nu ești niciodată aici. Nu putem lua deciziile împreună. Ori ești afară, plecat..." Și a început să plângă, a intrat, a închis ușa.

¹³³ Chiar atunci am spus, "Oh, sărmana micuță!" Am spus, "Vai, ar trebui..." Și am pornit afară.

¹³⁴ Și Acesta a spus, "Citește Doi Cronici 22." A fost când Miriam l-a muștră pe Moise, pentru că s-a căsătorit cu o fată Etiopiană; ar fi fost mai bine ca tatăl ei să o fi scuipat în față, decât să facă asta.

¹³⁵ Și eu-eu am intrat înapoi, am spus, "Scumpa, tu ai spus lucrul greșit." Și ea plângea. Am spus, "Ai spus lucrul greșit, dragă. Dumnezeu te va face să plătești pentru asta. Nu ar fi trebuit să faci asta. Sunt și eu tot răscolit. Nu ar fi trebuit să spui asta."

¹³⁶ Și ea a spus, "Ei bine, Bill, eu-eu ajung atât de răscolită." Și doar m-am întors și am plecat înapoi, pentru că știam că nu era în vreo stare ca să primească asta, astfel am ieșit înapoi afară.

¹³⁷ Și următorul control, cam la o lună după aceea, s-a arătat tumoarea.

¹³⁸ Anul trecut, iată că vine din nou. Când l-a încercat din nou, acum era de mărimea unei portocale. Doctorul a spus, "Nu o mai amâna. Trebuie să fi operată. Este o tumoare care crește rapid, este malignă. Dacă devine toată alimentată, și se agață în acea parte, ce veți face?"

Am spus, "Doctore, noi avem credință în Dumnezeu."

¹³⁹ Eu nu am spus niciodată bisericii, sau nimic, doar i-am dat pace. Am început să ne rugăm. Și am spus, "Doamne Dumnezeule, ajută-ne, te rog. Eu Te rog să ne ajuți," și tot așa. Tumoarea continua să crească.

¹⁴⁰ Apoi când am plecat ca să mergem la Tucson, doctorul nostru de acasă a trimis vorbă la un doctor prieten de-al lui de acolo, a spus, "Dacă... Tu trebuie să scoți această tumoare de la D-na. Branham, imediat." A spus, "Dacă nu, va deveni malignă." I-a spus, a spus, "Tumoarea a crescut deja, într-un an, de la mărimea unei nuci până la dimensiunea cam cât un greșfrut," așa de mare s-a făcut. A fost acolo, ieșită în afară într-o parte, așa. Și zilele trecute...

¹⁴¹ Ea-ea a amânat, să meargă; Am spus, "Încearcă..." Ne-am rugat. Am plâns. Am implorat, de toate, nu se întâmpla nimic. Apoi ea s-a dus, trebuia să meargă ultima... să vedem, ieri. Da, ieri s-a dus la doctor pentru examenul final. Am spus, "Ei bine, detest să fac asta, dar noi probabil că va trebui să cedăm. Și atunci, dragă, tu vei-tu va trebui doar să-să cedezi, să ai... să se scoată afară, pentru că crește atât de mare, credința noastră nu este suficientă."

¹⁴² Astfel, alaltăieri, înainte să plec, știind, ea a spus, "Să nu mă suni până după ce ai serviciul Fratelui Jack în seara aceea, apoi să-mi spui ce fel de adunare ai avut, și cum sunt oamenii jos în Shreveport. Apoi," a spus "Îți voi spune ce a spus doctorul."

Am spus, ",Bine, dragă." Și am închis.

¹⁴³ Ieri, alaltăieri, când am pornit să plec de acolo, în casă, am intrat și... Întotdeauna când plec, toți copilașii și noi toți ne adunăm împreună și îngenunchem în jur acolo în cameră, și ne rugăm. Și Domnul, îi spunem Domnului... Când plec în străinătate, spun, "Doamne Isuse, ai grijă de familia mea." Și ei se roagă pentru mine, ca Dumnezeu să mă ajute, ca să ne putem reîntâlni din nou. Apoi toți copilașii încep să plângă și așa mai departe, știți, pentru că, știți cum este.

¹⁴⁴ Vorbiți despre Președintele Kennedy că a fost împușcat? Eu a trebuit să fiu păzit de multe ori de la a fi împușcat cu o lunetă cu infraroșu, și poate la trei sau patru sute de iarzi distanță, pe timp de noapte. Ei pot vedea exact la fel ca în timpul zilei, noaptea prin acel observator al lunetei. Și am fost în țări Catolice unde radicaliști și de tot felul, jos acolo în Mexic unde au fost trimiși înapoi acolo, și au trimis vorbă, telegrame mesaje scrise de orice, "Te vom prinde în seara aceasta," și așa mai departe în acel fel, intrând și ieșind, și în căutarea mea. Și poate o voi primii cândva. Este în regulă. Dar eu am Ceva care îmi va purta de grijă când sosește acel timp, vedeți.

¹⁴⁵ Și atunci când am pornit să plec din nou, doar de unul singur, zilele trecute, am îngenunchiat, alaltăieri, și am îngenunchiat în cameră. Și m-am uitat în jur. Eram acolo de două zile, cuprins de dor, nimeni acolo acasă. Și am spus, "Tată Ceresc, eu-eu mă rog ca Tu să ai milă acum, și să mă ajuți. Mă duc jos la Shreveport să fac tot ce pot pentru a ajuta Împărăția Ta." Am spus, "De câte ori soția mea și eu am îngenunchiat aici în cameră așa! Ne rugăm. Și astăzi sunt atât de cuprins de dor după ea." Și am spus, "Măine ea se duce înăuntru, și poate nu voi reuși să termin adunările mele, pentru că ea poate va fi dusă la spital, pentru această tumoare mare care Te-am rugat să o îndepărtezi. A crescut și crescut, încât acum trebuie să fie scoasă afară." Și am spus, "Eu-eu Te-am implorat."

¹⁴⁶ Și am spus, "Doamne, dacă ea a spus ceva greșit, când ea... când acolo, eu eram răscolit. Dacă ea a spus ceva greșit," am spus, "Doamne, gândește-te doar, ea nici măcar o dată, nici măcar o dată nu mi-a spus nimic că plec la adunările Tale." Am spus, "Tu vei... Ea întotdeauna mi-a spălat și pregătit hainele; și m-a ținut de mâna, și a plâns și s-a rugat, și a spus, 'Dacă aș putea face ceva să îl ajut pe Domnul!'" Și am spus, "Privește la starea ei, Doamne. Și nu-nu face asta. Nu, te rog să nu, Doamne." Și eueu am spus, "Dumnezeule, ajută-o, mă rog ca Tu să ai milă de ea. Și dacă ea trebuie să treacă prin acea operație, ajută-o să treacă, Doamne. Dacă o pierd acum, nu știu ce m-aș face. Eu sunt-sunt un om bătrân. Și acei copilași de crescut, și ce aș putea face? Ai milă de ea, Doamne. Tu ști cât o iubesc." Și am spus, "Eu-eu doar mă rog ca Tu să o ajuți."

¹⁴⁷ Și așa cum mă rugam, am auzit Ceva spunând, "Ridică-te în picioare." Și eu doar am continuat, să mă rog, pentru că eueu-eu m-am gândit că poate mi-am imaginat asta. Și așa cum mă rugam în continuare, Ceva a spus, "Ridică-te în picioare." Și am încetat să mă rog, și m-am uitat în sus. Și tabloul cu Cristos, acela care...

¹⁴⁸ Nu am dat niciodată importanță la tabloul lui Sallman. Miemie îmi place tabloul lui Hofmann, *Capul La Treizeci și trei*, știți. Și eu am un tablou mare cu acesta, pentru că, atunci când L-am văzut în vedenie de data aceea, este exact așa cum arăta El. Și acolo era, l-am avut fixat așa ca El să privească direct spre mine când mă rugam, în acest tablou.

¹⁴⁹ Și m-am uitat sus acolo, și m-am uitat la tablou. Și m-am uitat peste tot în jur. M-am gândit, "Ce a fost aceea, 'Ridică-te în picioare'?" M-am gândit, "Ei bine, mă voi ridica în picioare." Și m-am ridicat în picioare.

¹⁵⁰ Chiar același Glas care a vorbit acolo sus pe colină în seara aceea, Același Care a venit mereu. Am spus, "Doamne Dumnezeule, Tu erai care ai vorbit cu slujitorul Tău?"

¹⁵¹ El a spus, "Doar spune cuvântul, și nu va mai fi nici o tumoare."

¹⁵² Am stat acolo puțin, ca să îmi revin bine. Mulți dintre voi știți, de aici, și oamenii din tabernacol știu ce a fost, că ea la avut. Am spus, "Atunci eu spun, în Numele Domnului Isus Cristos, ca acea tumoare să o părăsească." A deranjat-o atât de rău, ea a stat în pat trei sau patru zile, cu asta. Am spus, "Ei nici măcar nu vor găsi o urmă de aceasta. Căci, Domnul Dumnezeu meu, Care este Creator, Care poate opri vânturile și furtunile, și poate muștra mările, și să producă aceea, El este Creatorul cerurilor și al pământului. Și eu Îl iubesc și Îl cred, și cred că acest timp se apropie acum când trebuie să fie aceste lucruri. Și Tu, Care ai putut crea o veridică și ai pus-o în existență, ai putea scoate un vrăjmaș din existență." Am spus, "Când diavolul sa înfășurat în furtună... Vânturile sunt creația lui Dumnezeu. Apa este creația lui Dumnezeu. Dar diavolul a intrat în aceasta, asta-i ce a făcut-o, și a pus un-un spasm în mare, așa." Am spus, "Tu ai putut să o liniștești. Și Tu cel care ai putut liniști aceea, poți îndepărta tumoarea de la soția mea. Și eu spun că-i gata chiar acum, să nu mai fie găsit niciodată. S-a terminat."

¹⁵³ Am ieșit de acolo cu siguranță, i-am spus fiului și surorii mele. Am venit jos, și seara trecută am venit aici foarte repede ca să am adunarea; și am mers înapoi, am sunat-o. Și ea încă nu știa nimic despre asta. Eu nu i-am spus.

¹⁵⁴ Și când ea a sunat, era chiar foarte fericită. A spus, "Billy, trebuie să îți spun ceva, dragă." A spus, "Nu există nici un semn de tumoare rămasă nicăieri. Doctorul a spus că nu a putut găsi nimic." Ea a spus, "Am fost atât de fericită! Și D-na. Norman și multe dintre surori aici, două sau trei dintre ele, au fost cu noi aici în cameră." Ea a spus, "Doctorul a spus, 'Și vrei să spui! Eu nu pot să înțeleg. Acum o lună, era o tumoare acolo de mărimea unui grepfrut.' Și a spus, 'D-nă. Branham, fi sigură, nu există nici un semn de tumoare în ceea ce te privește, nu mai este.'"

¹⁵⁵ Este Domnul Dumnezeu nostru! O zi de mulțumire? Oh, mulțumesc lui Dumnezeu pentru darul lui Isus Cristos, acel Dar suprem care este același ieri, azi, și în veci! Este adevărat. Eu nu cred în a face jurăminte pe ceruri sau pe pământ, sau nimic altceva. Dar cu Biblia pe inima mea, și Dumnezeu Care eu îl iubesc, știe că fiecare cuvânt despre aceea este adevărul solemn. Ziua Recunoștinței! Când mă gândeam că mâine ar trebui, sau următoarele câteva zile, s-ar putea să trebuiască chiar să las adunarea, ca să mă duc. Nici măcar nu le-am putut promite oamenilor că voi fi înapoi la timpul Crăciunului, acasă, pentru copiii mei, să-i aduc din nou acasă de Crăciun; știind, tremurând în adâncul inimii mele, că pe soția mea o aștepta o operație, cu o tumoare de mărimea unui grepfrut. Și acolo a fost.

¹⁵⁶ Și chiar Cuvântul lui Dumnezeu, care a spus, "Spune ce vrei, și va fi așa."

¹⁵⁷ Și am spus, "Tumoarea este dusă. Ei nu o vor mai găsi niciodată."

¹⁵⁸ Și este dusă, astăzi. Și cel mai bun chirurg și cei mai buni doctori care au fost în acest personal la Tucson, Arizona; când, cu câteva zile în urmă, era o mare, o tumoare foarte mare așa. Și același doctor nu a putut găsi deloc nici o urmă a acesteia, și a scris o declarație liberă în acest fel, că, "D-na Branham nu are nici un semn de tumoare, nicăieri."

¹⁵⁹ Oh, mulțumiri lui Dumnezeu! Aceasta este o zi de mulțumire, pentru mine. A ști, mai presus de aceea, că într-o zi acel chip mic cu care m-am căsătorit acolo, slavă lui Dumnezeu, într-o zi aceste semne de bătrânețe ale morții vor dispărea, și vom fi acolo în înfățișarea tinereții, și niciodată să nu mai îmbătrânim. Și darul lui Dumnezeu, prin Isus Cristos, al Duhului Sfânt care l-am primit acum, este ce ne dă această, această ancoră.

¹⁶⁰ Și priviți la aceasta astăzi, prieteni. Vorbiți de un popor recunoscător. Noi ar trebui să fim cei mai recunoscători oameni dintre toți din lume. Pe lângă vindecare, pe lângă aceste lucruri care au loc, ce este? Este siguranța absolută că același Dumnezeu, prin aceeași natură, același Stâlp de Foc, același Înger al lui Dumnezeu, același Isus ieri, azi și în veci, face aceleași lucruri, prin aceeași Putere, prin același Nume. Ce ancoră a sufletului, statornică și sigură! Fie ca Domnul Dumnezeu Cerului să vă binecuvânteze din belșug, pe fiecare.

Să ne aplecăm capetele.

¹⁶¹ Doamne, sunt atât de recunoscător, Doamne, eu-eu nu știu ce să spun. Eu chiar nu reușesc să exprim. Când acel imn a fost cântat cu un timp în urmă, și acei oameni au cântat acea cântare; în inima mea, doar am săltat de bucurie. Și mărturia a venit peste inima mea. Și acum, Tată Ceresc, Tu ști că aceste lucruri sunt adevărate. Tu ști, din adâncurile inimii mele, că, și că este adevărul. Nu am nici un motiv, Doamne, să le spun altceva în afară de ceea ce este drept. Și mă rog, Dumnezeule, ca astăzi... fie ca inima mea să simtă văzând toți acești frați și surori Creștini aici, care sunt frații și surorile mele în legăturile lui Cristos, care se bucură cu mine, cu mulțumiri, pentru micuța mea însoțitoare [Porțiune goală pe bandă – Ed.] cruțată. [Porțiune goală pe bandă.] ... pământul să-l laude pe Dumnezeu. Natura să-l laude pe

Dumnezeu! Tot ce are suflare, să-l laude pe Dumnezeu și să fie recunoscători pentru acest timp minunat care îl avem.

¹⁶² Dragă Tată Ceresc, văd acolo că este un băiețel așezat aici într-un scaun cu roțile. Sunt alții aici care sunt bolnavi și în nevoie. Și întocmai cum ești Tu Dumnezeul mântuirii pentru sufletele noastre, Tu ești Dumnezeul care vindecă toate bolile noastre și suferințele noastre. Și Tu încă ești... cu aceste mărturii, doar una sau două, pe când sunt la scară de mii, care slujitorul Tău umil Te-a văzut împlinind și făcând, fără un cusur în asta, niciunde. Și știm că Tu încă ești Iehovah-Jireh, și Tu deja ai furnizat Jertfa pentru vindecare. Tocmai Dumnezeul care a îndepărtat acea tumoare de la partea soției mea, Tu ești tot la fel de mult Dumnezeu chiar aici la Shreveport cât ești Tu în Tucson; și cu toate acestea eu eram la mii, două mii de mii de ea în acel timp. Mă rog, Dumnezeule, ca Prezența Ta sfântă să umple acest tabernacol astăzi, cu Putere de vindecare, care să vindece fiecare persoană bolnavă care se află aici, ca aceste binecuvântări de mulțumire să poată continua să răsună, înainte și înapoi, în toată țara, Doamne, că Tu ești același ieri, azi, și în veci. Acordă aceasta, Dumnezeule Etern.

¹⁶³ Acum așa cum voi oamenilor stați jos aici, puneți-vă mâinile unii peste ceilalți și rugați-vă. Conectați-vă împreună într-o unitate de credință în Prezența lui Dumnezeu, și amintiți-vă că fiecare dintre voi sunteți privilegiați. Dumnezeu mă va judeca, dacă v-am spus adevărul sau nu. A eșuat aceasta vreodată, v-am spus eu vreodată ceva decât ce s-a întâmplat?

¹⁶⁴ Cum a spus Samuel la acel timp, ca atunci când urmau să facă un-un împărat, Saul. A spus, "V-am spus eu vreodată ceva în Numele Domnului, care nu s-a împlinit? V-am cerut eu vreodată banii, pentru hrana mea?" "Nu, Samuel, dar noi totuși vrem împăratul. Noi totuși vrem împăratul nostru pământesc." Și Samuel a știut că Dumnezeu era Împăratul lor.

¹⁶⁵ Eu vă spun, în dimineața aceasta, oameni buni, vă aduc ca martori, ați văzut vreodată darul lui Dumnezeu să eșueze o dată, despre ce am citit noi în dimineața aceasta? Nu, domnule. Este Isus Cristos, nu poate eșua. Știința a dovedit-o. Biserica o știe. Și El este aici chiar acum, chiar în această minut. El este aici. Și singurul lucru care lipsește este ca credința voastră să ridice acel Cuvânt și să-Lungă pentru voi, și El vă va vindeca.

¹⁶⁶ Și cu mâinile unii peste ceilalți, strigați către Dumnezeu, din toată inima voastră, și spuneți, "Doamne Dumnezeule, Creatorul cerurilor și al pământului, Tu Care poți opri furtuna, acum două mii de ani, Tu ai făcut-o și Tu o faci din nou chiar acum. Și Tu oprești boala mea. Tu mă faci bine. Și sunt recunoscător în inima mea pentru Tine, Atotputernicul Dumnezeu."